

Ige:

Fil. 2,12-16a Ezért tehát, szeretteim, ahogyan mindenkor engedelmeskedtetek, nem csupán jelenlétemben, hanem sokkal inkább most, távollétemben is, félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket, mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően. Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent, hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban, ha az élet igéjére figyeltek.

Ez. 36,26-27 Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. Az én lelkemet adom belétek, és azt művelem veletek, hogy rendelkezéseim szerint éljeteK, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek.

1. Ma október utolsó napja van. Egy hónappal ezelőtt október 1-én adta hírül a sajtó, hogy lebukott egy álfőnövér, akinek semmilyen végzettsége nem volt munkájához. Pedig évek óta végezte a munkáját az egyik kórházban. És talán arra is emlékszünk, hogy 2007-ben egy álorvosról szóltak a hírek. Ez az álorvos is hosszú éveken át praktizált, és kezelte a betegeket.

Képzeljük csak el, hogy egyszer ilyen álorvosok és álnővérek kezelnék a betegségeinket! Azt hiszem, nem szeretnénk, ha egy álorvos venné ki a vakbelünket! Isten őrizzen mindnyájunkat!

1517 már nagyon régen volt, 493 évvel ezelőtt. Azonban nekünk, reformátusoknak soha nem szabad elfelejteni ezt a dátumot! Mert abban az évben Luther Márton 95 pontban összefoglalta az Isten Igéjéből merített felismeréseit, és éppen ezen a napon, október 31-én Wittenbergben a templom ajtajára kitűzte, hogy mindenki megismerhesse azokat.

Luther a Bibliát tanulmányozva megértette azt, hogy kortársai álkeresztyének. Sőt, azt is ki mondta, hogy nemcsak az egyszerű emberek, a köznép, hanem a tanult emberek és még a papok, a szerzetesek is **álkeresztyének**. Vagyis nem igazi keresztyének.

Látszólag minden rendben van az életükkel. Magukat keresztyénnek nevezik. Járnak rendszeresen templomba. Rendszeresen gyónnak és áldoznak. Nem szegik meg a törvényeket. És még néhány bibliai történetet is ismernek, különösen azokat, melyekről a templomban szép színes képeket és üveglablakokat is készítettek.

Csak egy valami hiányzik az életükből: még nem hoztak személyes döntést Krisztus mellett, még Jézus Krisztus nem lett az ő személyes megváltójuk, még nem tudják, hogy ha Krisztusban nem hisznek, akkor a kárhozatra jutnak. Mert Istennek az álkeresztyénekre nincs szüksége. Ezek a keresztyénség, a Krisztus-követés látszatát fenntartják, de megtagadják az Isten erejét. Kívülről keresztyénnek néznek ki, de belül nincs ott az erő. (2Tim 3,2-5)

Luther, amikor azt mondta, hogy a bűnbocsánatot nem lehet pénzen megvásárolni, akkor azt is mondta, hogy a bűnbocsánathoz és az örökélethez az Istenhez való szív szerinti odafordulás és az Isten Fiában való hit kell. **Ez a reformáció**. A hit megújulása. A keresztyén élet, vagyis Krisztus-követő élet megújulása.

Luther komolyan vette Pál apostol szavait, aki ezt mondja: „félelemmel és rettegéssel munkáljátok az üdvösségeteket”. Mert az üdvösség nemcsak úgy van. Nemcsak úgy jár azoknak, akik elég jó életet élnek, vagy elég rendszeresen járnak templomba. Azt értette meg Luther is, majd a többi reformátor a 16. Században – köztük Kálvin János is – hogy az ember nem lehet elég jó Isten számára, ahhoz hogy üdvösségre jusson.

2. Szeretném, ha most 1517-ből, az akkori kor embereitől a saját magunk életére gondolnánk. Ehhez szeretném, ha megnéznénk a következő illusztrációt. (rövid filmbejátszás)

Bízom benne, hogy érthető volt mindenkinek ez az egyszerű szemléltetés. Igen, a legtöbben ilyenek vagyunk ma is: azzal nyugtatjuk meg magunkat, hogy elég jók vagyunk Isten számára, hiszen:

- ✓ gyermekkorunkban, esetleg felnőttként megkeresztelték
- ✓ a nagymamánk mindig járt templomba
- ✓ és már egy ideje mi is járunk istentiszteletre
- ✓ szoktunk adakozni is
- ✓ szoktunk segíteni az egyháznak sokféle módon
- ✓ igaz, hogy vannak hibáink, de alapjában véve mégis jók vagyunk, és ezek kiegyenlítik egymást
- ✓ stb.

Sajnos, azt kell mondani a Szentírás alapján, hogy ez mind kevés, nem vagyunk elég jók az üdvösségre. **Csak egyféle módon juthatunk Isten országába, ha Jézus azt mondja rólunk, hogy mi Isten gyermekei vagyunk, és ha Jézus áll helyettünk a mérlegre.** Ezt hívják kegyelmnek.

Testvéreim! „Félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket!” Dolgozni kell rajta, közeledni kell Istenhez, és Ő közeledni fog hozzátok, mert Ő maga is munkálkodik a szívetekben. Urunk azon fáradozik, hogy meglegyen a szívetekben az akarat és az elhatározás, hogy Krisztusnak szentelitek az életeteket. Csak így lehettek, csak Jézus Krisztus váltságáhalála által lehettek feddhetetlenek és romlatlanok, Isten hibátlan gyermekei.

3. Nem olyan régen valaki, aki nagyon sok emberrel szokott találkozni, a következőt mesélte el nekem. Általában az emberek így kezdik a beszélgetést: én református vagyok, vagy én katolikus vagyok, vagy én baptista vagyok. Ismerősöm ilyenkor mindig a következőképpen szokott válaszolni: Rendben van, de melyik református? Az, amelyik üdvözülni, vagy az, amelyik elkárhozik? Vagy melyik katolikus? Az, amelyik üdvözülni, vagy az, amelyik elkárhozik? És melyik baptista, melyik mohamedán, melyik Jehova tanúja tetszik lenni? Az, amelyik üdvözülni, vagy az, amelyik elkárhozik?

Mert ez a lényeg: hova tartozol? Adott-e már neked Isten új szívét a kőszív helyére? Adta-e neked az Ő Lelkét, hogy átellekítse életedet, hogy az Ő rendelkezései szerint élj, és törvényeit megtartsad és teljesítsd?

Te, aki református vagy, és ünnepeled a reformáció ünnepét, melyik fajta református vagy? Az, amelyik üdvözülni, vagy az, amelyik elkárhozik?

A kérdés nagyon határozott. Sőt, talán túl keménynek és személyesnek is érzed. Igen, igazad van. Mégis egyszer válaszolnod kell erre a kérdésre, mert Urunk azt akarja, hogy gyermeke legyél. Mégpedig hibátlan gyermeke. Istenünk azt mondja erről a világról, hogy elfordult és elfajult nemzedék, akik között élünk. Neki az a terve veletek, hogy ebben a világban ragyogjatok, mint a csillagok.

De csak úgy ragyoghat az életed, ha az élet igéjére figyelsz. Ha megérted, hogy semmire nincs úgy szükséged, mint a megváltásra. Ha megérted, hogy senkire sincs úgy szükséged, mint Jézus Krisztusra, aki helyetted odaáll Isten elé, mert csak Isten Fia elég jó ahhoz, hogy megálljon Isten trónusa előtt.

Ezért így szól Ezékiel által hozzátok az Úr: **Hagyjatok fel vétkeitekkel, amelyeket elkövettetek, és újuljatok meg szívetekben és lelketekben! Miért hálnátok meg, Izráel háza? Hiszen nem kívánom a halandó halálát - így szól az én Uram, az ÚR -, térjete hát meg és éljete. (Ez. 18,31-32) Ámen.**

Loment Péter lelkész